

قطعه‌نامه در باره اتحادها

۱- از بهمن ۱۳۵۷ تاکنون که جمهوری اسلامی بر سرنوشته مردم میهن ما حکم رانده است، هیچگاه تا بدین حد پایه‌های قدرتش ضعیف و متزلزل نبوده است. بحران اقتصادی، فقر و بی‌عدالتی، شکاف عمیق طبقاتی، بیکاری، تبعیض و فساد، سرکوب آزادیها و دخالت در زوایای زندگی خصوصی مردم، مبارزه سیاسی را به همه عرصه‌ها و همه اقشار اجتماعی و گروههای سیاسی، کشانده است. هر چه از عمر این رژیم گذشته است، فاصله اش از مردم بیشتر و نیرویش در حکومت ضعیف تر شده است. در میان مردم براساس آخرین انتخابات مجلس، رای نمایندگان مورد تأیید حکومت حول وحوش ۱۵ درصد است. اکثریت قاطع مردم از این رژیم روی برتافته اند، این که هنوز بر مسند قدرتند، علتش ضعف و ناتوانی اپوزیسیون ترقیخواه است. نتیجتاً هر گونه کوتاهی و کم‌کاری در این مسیر، ناخواسته در استحکام، بقا و دوام این حکومت موثر است.

۲- خواسته‌های دمکراتیک و آزادیخواهانه مردم ایران در چارچوب حکومت جمهوری اسلامی و قانون اساسی آن قابل تحقق نیست. شکست تلاشهای اصلاح طلبان در قدرت برای مردم آشکارا نمود که با این رژیم و در چارچوب قوانین آن حتی اجرای خواسته‌های اصلاح طلبان حکومتی نیز با بن بست مواجه می‌شود. از اینرو جمهوری اسلامی مانع اصلی هر تحول اساسی است. عبور از این سد و گذار به دمکراسی، که نیاز مقدم جامعه ما در شرایط کنونی است، اتحاد وسیع کلیه نیروهای ترقیخواه را می‌طلبد.

۳- عبور از سد جمهوری اسلامی و رسیدن به دمکراسی تنها با نیروی میلیونی مردم دست یافتنی است، و این در پرتو اتحاد گسترده‌ای از سازمانها، شخصیت‌ها و فعالین سیاسی منفرد حول برنامه‌ای که از دل خواسته‌های مردم و پاسخگو به نیازهای جامعه تنظیم شده باشد، شکل می‌گیرد. در این برنامه بنظر ما می‌بایست:

خواست مبارزه برای شکل‌گیری یک آلترناتیو دمکراتیک در برابر جمهوری اسلامی، یعنی یک جمهوری عرفی (پارلمانی) بر اساس تفکیک قوا که در آن آزادیهای سیاسی، مدنی و فردی مطابق اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر بیانیه‌ها و میثاق‌های بین‌المللی با روشنی بیان شود.

همچنین، جدایی کامل دین از قدرت سیاسی و برابری حقوق زنان و مردان و رعایت حقوق دمکراتیک ملیت‌های ساکن ایران از پرنسیب‌های خدشه‌ناپذیر است. در سیاست خارجی، این جمهوری بر اساس احترام به حقوق سایر ملل و رعایت قواعد و قوانین بین‌المللی و با حقوق برابر، خواهان گسترده‌ترین رابطه با دول دیگر است.

۴- وسعت و ابعاد نیروهای منفرد (غیر متشکل) در میان گرایش‌های مختلف دمکراتیک جامعه بسیار بالاست. شکل‌گیری یک اتحاد با این حد از پراکندگی بسیار دشوار بنظر می‌رسد. ما ضمن استقبال از وحدت در صفوف هر کدام از نیروهای این گرایش‌ها، امر وحدت‌چپ را جدی گرفته می‌کشیم در هماهنگی با دیگر نیروها به طرح و توافق دست یابیم.

کار متمرکز با نقشه و هدفمند از سوئی و گفتگو و دیالوگ با دیگر نیروها از سوی دیگر باهدف رسیدن به زبان مشترک، تفاهم و توافق یکی از ابزارهای است که می تواند هم برای وحدت و انسجام و هم برای هماهنگی و اتحاد مفید باشد.

۵- شکل گیری یک جمهوری سکولار و دمکرات بجای جمهوری اسلامی، نیازمند اتحاد وسیعی است از نیروهای مترقی اعم از احزاب و سازمانهای سیاسی، محافل و شخصیت ها و فعالین غیر متشکل. سازمان ما می کوشد که به سهم خود در شکل گیری چنین اتحادی نقش موثری ایفا نماید. از اینرو ضمن ارج گذاری به تلاش های خستگی ناپذیر نیروهای این طیف برای گام برداشتن در این راستا، براین باوریم که اتحاد احزاب و سازمانها و تشکلهای سیاسی می تواند در شکل گیری اتحاد گسترده تری از نیروهای جمهوریخواه موثر باشد. در عین حال می کوشیم حرکات آن نیروهایی را که فعالیتشان با برنامه و مشی سیاسی مورد پذیرش سازمان هم راستاست، حمایت و تقویت کنیم.

۶- "اتحاد عمل پایدار سیاسی" در چند سال اخیر نتوانسته است به یک ائتلاف وسیع فرا روید. ما می کوشیم با بهره گیری از مجموعه تجارب مثبت این "اتحاد" در جهت اشکال باز تری از اتحاد با مشارکت مجموعه وسیع تری از نیروهای جمهوریخواه گام بر داریم.

در هیئت اجرایی در رابطه با این قعطنامه تاکیداتی دیگری وجود داشت به این قرار:

الف - در هر کجا که کلمه اتحاد بکار رفته است، بهتر است از لغت ائتلاف، که دقیقتر است، استفاده شود.

ب - در بند سوم جمله "یک جمهوری عرفی (پارلمانی) بر اساس تفکیک قوا" را نادرست دانسته و پیشنهاد میکند تا نوع جمهوری پس از سرنگونی حکومت اسلامی را تعیین نکنیم، بلکه تنها با تاکید بر شکلگیری یک جمهوری دمکراتیک و سکولار نوع سیستم حکومتی آینده را روشن کنیم.

پ- سه بند اول عمدتاً تعاریف بوده و با توجه به دیگر اسناد سازمان تکراری می باشند. پیشنهاد شد که حداقل این سه بند در یک بند خلاصه شود.

ج- بند ۴ - زیادی و غیر ضروری است

چ - در بند ۵ نوعی تناقض با مقدمه بند سوم طرح می شود. در بند سوم ابتدا گفته می شود که عبور از سد جمهوری اسلامی «در پرتو اتحاد گسترده ای از سازمانها، شخصیت ها و فعالین سیاسی منفرد» می باشد. ولی در بند ۵ از اتحاد سازمانها و تشکلهای صحبت می شود و حرفی از فعالین سیاسی منفرد و محافل سیاسی دیگر زده نمی شود.

هیات اجرایی

۲۰۰۴/۱۳/۵